

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

A jövő nemzedék.

A jövő nemzedék legyen különb az apák nemzedékénél. Legyen erősebb, jellemesebb, megállapodottabb. Mert a mai kor férfiai nem követendő példái a jövőkor férfainak. A rohamos, óriási átalakulás, melyen az emberiség e században, e század másik felében, sőt az elmúlt két évtizedben is keresztül ment, utját állta annak, hogy a jelen férfiak elérjék a relatív tökéletesség azon fokát, melyet az emberi, világi és vallási törvény követel. Soha nem volt annyi bűn a világban, mint most. A tudás napja felkelt, vakító világosságot hint szét a földön s mi a világosság eme fényességénél sokkal több rosszat látunk, mint jót.

Igazán úgy vagyunk, hogy a jövő nemzedék vagy megalkotja újra a hazát, vagy megrontja teljesen. A szabadság századának utolsó esztendeje Magyarországot válságos forduló pont előtt találja. A közérköles, a közszellem, ennek a két társadalom fenntartó tényezőnek válsága előtt. Ide jutottunk. Hogyan? Miért? Ne kussassuk...

De neveljünk férfiakat és asszonyokat ennek a hazának, olyanokat, akik a nagy válságban diadalmasan megállják helyüket és a nemzeti génuszt ismét oda állítják a piedesztálra, a hol imádataink és szeretetünk eszményképét látjuk. Neveljünk egy jövő nemzedéket. S hogy ezt

elérhessük, szakítanunk kell a régi nevelési elvvel és rendszerrel, mely alapjában ugyanegy századok óta. Ez a rendszer nem szolgálja a haladást és utját állja a fölvilágosodott gondolkozásmód birásának, a mit pedig az élet megkövetel.

Mert életünk életmódunk teljesen megváltozott a tudásban való haladás kényszerítő befolyása alatt. Hogy jobb-e így? azt nem vitatjuk. De az tény s evvel számolnunk kell. Ne tudósunk neveljük az ifjúságot, hanem az élet számára. Az ifju, a leány, aki az iskola nyugalmas falai közül sokszor minden átmenet nélkül belekerül a kegyetlen kenyér harezba: tiszta fogalmakkal birjon az ember jogairól és kötelességeiről, az élet törvényeiről és valódi céljáról.

S ezt csak minden ízében modern iskolával és modern neveléssel lehet elérni. S mai nevelésünk, s mai iskolánk ennek a főfontosságu czélnak nem felelnek meg, mert mind a kettő régi és már elavult rendszer szerint formálják át a tudatlan gyermeket művelt és érző emberré. Könyveket tudnak kívülről. Megbámuljuk a gimnázista leányt, a ki könnyűséggel számítja ki, mekkora területe van a pizai görbe torony árnyékának déli tizenkét órakor. Elismeréssel adózunk az ambíciózus diáknak, a ki egy szuszra elmondja Vergilius valamelyik háromszáz soros énekét. De kérdezzük a kisasszonytól: mi a nő rendeltetése? kérdezzük a diáktól: mit

akarnak a szociálisták? A válasz kétségbeejtő tudatlanságot fog elárulni.

Gyermekeinkre, ha majdan férfiakká és asszonyokká nőnek, óriási feladat vár. A jövő nemzedék idejében alakul ki az ember joga és egymáshoz való viszonya s ezt a kialakulást századok vajudása és forrongása teremti meg. A jövő nemzedék idejében alakul a világ s ez az átalakulás talán évezredekre szabja meg az emberiség fejlődésének irányát. Politika, társadalom, egyén: minden más külső és belső formát fog felvenni a jövő nemzedék idejében. Az események rohamosan torlódnak egymásra és készítik elő az óriási krízist.

Miesoda erős és öntudatos népnek kell lennie annak, mely diadalmasan megállja helyét az általános válságban! Mely fel tudja fogni és át tudja érezni az újat, mely jönni fog, ha jönni kell! Amely kitudja venni a maga részét az emberiség újjászületésének munkájában! Ó, azoknak más embereknek kell lennie, mert mi vagyunk és ősünk voltak!

Most van itt az ideje annak, hogy az állam és társadalom karöltve fogjon hozzá a nagy munkához a jövő nemzedék felneveléséhez. Magas szempont vezesse azokat, a kik a reformot a nevelés térén megteremtik.

TÁRGZA.

Tavaszi dal.

A Paul tomboló haragja lecsillapodott lassankint és csak néha-néha mondott egy szót. A leány egykedvűen, nyugodtan szedegette össze a ruháit s valami pajkos nótát dudolgatott. A műterembe felhallatszott kívülről a koei robogása, s ahogy kinyitották az ablakot, hűvös tavaszi szellő csapott be.

A leány elkészült a csomagolással és megállott. Megállott egyenesen, maga elé nézve, s nem tudta hogyan kezdje a bucsuzást.

Paul megértette, Irtózatosan erőlködött, hogy elfojtsa a fájdalom kitörő jajsavát, de nem birt a kétségbeesésével. Csak két szót mondott, de a hangjában benne volt a kétségbeesett, kinban vergődő lelkének minden psnasza:

— Marie, Marie!...

A leány összereszt. Egy pillanatig, mintha habozott volna, de aztán daczosan vetette hátra szép szöke fejét és azt mondta:

— Hát beszéljünk okosan. Addig, amíg erőszakoskodtál, egy szót sem mondtam, de most mindent megmagyarázok, ha akarod.

Paul csak nézett reá komolyan, összeszorított

ajkakkal s nem szólt semmit. A leány, mintha mentgetni akarta volna magát, megszólalt:

— Hát ne haragudj, Paul, ne haragudj reám! Lásd be, hogy ennek így kellett történnie.

A fiatal ember hallgatott, csak nézett a leányra, vádoló, súlyos pillantással. És a leányt elfogta valami kimondhatatlan szorongás, az előtt a bus szemrehányással teli, szomorúságos szempár előtt. Lesütötte a szemét és a lelkében határozatlan félelem, sejtelmes remegés keletkezett. Ugy érezte, hogy nem fog tudni megszabadulni ennek a szempárnak varázsos hatásától, hogy el fogja az üldözni akárhová megy is, s eszébe juttatja, hogy csak erőszakkal tudta lenyűgözni a szerelmét, hogy nemesak szeretett, hanem még most is ott van a szívében a szerelme...

Erőlködve, gyorsan beszélt, szinte siető kapkodással:

— Így nem lehet tovább élni, Paul. Szegények vagyunk mind a ketten. És amit te keressz, az nem elég kettőnk számára. Ha magad maradsz, akkor kényelmesen megélhetsz. Eressz hát el, erössz...

Könyörgő faldoklásban vészett a hangja és semmi sem volt már az előbbi büszkeségéből. Könyek is voltak a szemében és kérve kulcsolta össze a két kezét. Ekkor megszólalt Paul:

— Én nem tartóztatlak, Marie, ha el akarsz

hagyni: menj. De ne mond azt, hogy ennek így kellett történnie, mert az nem igaz.

A leány felemelte lesütött szempilláit s bámulva nézett a fiatal emberre. Az pedig folytatta erős, határozott hangon:

— Nem! ennek nem kellett úgy történnie, és hogy ez így történt, annak te vagy az oka, Marie. Te vagy az oka, mert pompára vágyasz, mert selyemben és csipkében akarsz járni. Azelőtt meg voltál elégedve mindennel, de most a hiúság legyőzte benned a szerelmet.

A leány csak hallgatta félig tiltakozó, félig gunyos mosolygással Pault.

— De én azt mondom neked, Marie, hogy te még mindig szeretsz engem, hogy megcsalod önmagadat. A szerelem ott van a szívedben és fel fog loogni olyan emésztő lánggal, hogy elpusztulsz belé. Mert én hozzám vissza nem térhetsz...

A leány megdöbbenve nézett rá. Érezte ezeknek a szavaknak a lesújtó igazságát és nem mert válaszolni.

Hallgattak mind a ketten, s ahogy lassankint besötétedett, úgy tetszett, mintha két hallgatag árny ülne ott néma mozdulatlanságban.

A leány erőt vett magán és felállott.

— Hát mégis elmegy, Marie?

A leány esendően, fojtott hangon válaszolta:

— Igen.

Hallgattak megint, azután a leány szólalt meg:

Száműzetésem ideje, vagy miért hagytam ott Oláhországot.

Irtá: Tornyai Ferencz róm. kath. lelkész.

(Feltatás és vége.)

Néhány esztendeig csak vittem s nyugodt lélekkel modhatom, mindent megtettem, mint embert, mint magyar s mint pap nem csak a reám bízott magyar hűveim, de egyáltalán a romániai magyarság érdekében tenni szent kötelességemnek tudtam és tartottam, s a mi gyenge erőmből és tehetségemből telt Midőn a tudomásom szerint még most is árvaságban és lelki vezetés nélkül álló plébániámat Isten kegyelmével s segítségével s szinte emberfölötti áldozatokkal úgy, a hogy rendbe hoztam, a templomot és plébánia lakot gaz ágon felszereltem, idegrendszerem is már megtagadta a szolgálatot, testi-lelki kifáradva, előzett hat hónappal ott is hagytam Oláhországot.

Hosszan, talán hosszadalmasan is megadtam a feleletet saját magam felvettem kérdéseimre, hogy miért hagytam ott Oláhországot. S bár hosszúra nyúlt feleletem, megvallom, hogy bár törekedtem tölem telhetőleg úgy rajzolni a szomorú valóságot, mint a hogy ez esztendőnkön keresztül előttem feltárult s körülöttem szedte áldozatait — teljesen megfelelni, teljesen úgy festeni a helyzetet és az oláhmagyarok sanyaru állapotát, a hogy azt sokszor könnyes szemekkel láttam és az elfojtott szűgyenkezés, méltatlankodás és tehetségem szűlt, kifakadni szeretett volna, de nem szabadott, mély szívbéli elkeseredéssel tapasztaltam, azonban nem tudtam.

A jóakaró, hazáját szerető s figyelmes olvasó, úgy hiszem e szerény sorokból is megértett, megértve egyszersmind azt is, hogy ezen sorok közlésével mit ezélok. Röviden összefoglalom és ismétlem: hogy „kár, ezer kár minden csepp magyar vért, mely Oláhországban csenevész és pusztul el”.

Bűn Isten és haza ellen, soha meg nem bocsátható merénylet a magyar vér és önmaga ellen az Oláhországba való kivándorlás, vagy ennek megengedése, — nem is szólva annak lelketlen, istentelen elősegítéséről, az ottani munkakeresés, midőn elvitázhatatlan tény, hogy míg saját magunk édes hazája szűkölködik munkaerőben, ezt ott kint, abban az áldatlan, magyarellenes országban könyelműen kizsákmányoltatják, kizsákmányolt, megalatott, ezer meg ezer megnyomorított, elszegényedett, valáserkölesileg és nemzeti érzésben tönkretett, elbukott képviselőiben oly népet, oly hazátlan, földönfutó, minden emberi és polgári jogtól megfosztott népet szaporítanak meg említett országban, melyet még a sötét keletnek félhomályba burkolt előbás-

tyása is barbárnak, nem keresztyennek, tisztátalanak, megvetésre méltónak s beestelennek mer tartani és mondani, példának oda állítani édes magyar hazánk rovására, minden érző, önérzetes magyar szívnek legmélyebb fájdalomra, a nemzetnek pedig pirulására.

Nem vezetett e sorok megírásában ellenszenv, vagy sértegetési mánia, sem pedig keserű tapasztalataim miatt fel felülőlködés. Nem. Nem ismerem olyat. Írtam e sorokat azért, hogy az Oláhmagyarok viszonyairól némileg tájékozzam a közönséget, azok iránt szükséges és üdvös érdeklődést keltsek azokban a körökben, a melyeket a Romániában élő magyarok ügye akár a vér kötelekeiről fogva közelről, akár pedig felebaráti és nemzeti szempontból hivatalosan is kell, hogy érintsen.

Ha a nemzet mérvadó körei tudomásul fogják venni, hogy igenis van székely kivándorlás Oláhországba, ha székely véreink mindaz apákban, mindaz anyákban, mind pedig a leginkább késő bánatra ébredő fiatalok között meg fogják érteni a Romániába való kivándorlás, vagy ottani munkakeresés testi-lelki veszélyes, sőt szűgyenletes voltát, ha magyar emberi és papi szavammal, hogy a magyar embernek Oláhországban jövője nincs, hanem előbb-utóbb hazátlanul, testi-lelki tönkre menve legnagyobb részében szerencsétlenül pusztul el, meg tönkre, gyakorlatilag hitelt adnak, — akkor hálát fogok adni Istennek s mondani fogom, hogy Oláhországban átélt keserű megpróbáltatásom évei még sem voltak minden haszon és áldás nélkül édes hazámra és leginkább veszélyben forgó székely népünkre nézve. Adjá Isten!

A Dreyfus-pör.

Budapest, aug. 26.

A Dreyfus-pör mai tárgyalása igen érdekes volt. Bertillon befejezte előadását s fejtegetései végén becsületére és lelkiismeretére esküdött, hogy a borderót Dreyfus és nem Walsin-Esterházy írta. A katonai bíróság kihallgatott utána egy katonai írás szakértőt is, Valerio kapitányt, a ki mindenben hozzájárult Bertillon előadásához s azt mondta, hogy a Bertillon magyarázatában megtalálja a haditörvényszék a Dreyfus bűnösségére vonatkozó anyagi bizonyítékot. A következő tanu Freystädter kapitány, a ki tagja volt az 1894-diki bíróságnak, szenzációs leleplezést tett. Azt mondta, hogy Maurel ezredes 1894-ben négy titkos iratot terjesztett a bíróság tagjai elé; a titkos iratok közt van Panizzardi olasz attasé táviratának hibás fordítása is. A közönség nagy meglepetéssel fogadta Freystädter e kijelenté-

sét, mert Maurel tudvalevőleg minapi kihallgatásában azt vallotta, hogy az 1894-iki hadbíróóság elő semmiféle titkos irat nem került. Ebből természetesen erős összehallgatás támadt Freystädter és Maurel között, a vitába beleszólt azután Mercier tábornok is, mert ő volt az, a ki a titkos iratokkal Du Paty de Clamot elküldte a haditörvényszékhez. Mercier azzal védekezett, hogy a titkos iratokat az elhunyt Sandherr ezredes válogatta ki és adta Du Patynak. A közönség mindvégig nagy izgatottságban hallgatta a heves vitát.

Érdekes eseménye még a mai napnak, hogy Schneider ezredes, a párisi osztrák és magyar katonai attasé Bécsbe érkezett sokáig tanácskozott a hadügyminiszterrel és Beck vezérkari főnökkel.

Rennes, aug. 28.

A Dreyfus-pör mai tárgyalásán öt írásszakértőt hallgattak ki. Valamennyien kedvezően nyilatkoztak Dreyfusról; Javal és Bernhard szakértők Bertillonnak inkább módszerét ezéfolta, míg Charavay és Pertellier határozottan kijelentette, hogy a borderót Walsin-Esterházy írásának tartja. Ennek az ellenkezőjét állította két másik tanu, Varinard és Couard leváltáros, sőt ez utóbbi a fejével garantált róla, hogy a borderót nem Walsin írta. Érdekes határozatot is hozott ma a bíróság, mikor Carrière kormánybiztos javaslatára kimondotta, hogy a beteg Du Paty de Clamot küldöttségileg fogja kihallgatni.

L'orgueil.*)

(A büszkeség.)

Francia fordítás. Ford.: István János főgymn. VII. oszt. t.

Egy Gertrude nevű nemes kisasszony, a ki egy kastélyllyal bir, nagyon büszke volt és a szegény embereket megvetéssel tekinté.

Egy napon Mariska, szegény falusi kőműves leány a kastélyhoz érkezett és a nemes kisasszonynak mondá: „Atyám, a ki nagyon beteg, kéreti önt (vous prie), hogy jöjjön még ma hozzánk, valami fontos dolgot közölni akar.

A kisasszony megvetéssel felele (repondit): szép volna egy rangombeli személyt látni, de egy szegény munkás bizalmas beszédét (les confidences) hogy hallgassam meg kunyhótokban? Eredj mondd (va dire) atyádnak, nekem nincs időm.

.... Egy idő után Mariska megint a kastélyhoz érkezett. Ez alkalommal kiáltott lélekszakadva: O mademoiselle, verez vite! (Oh kisasszony jöjjön gyorsan!)

.... A háboru idején a boldogult anyja parancsolta atyámnak, hogy zárjam be (de renfermer) a falakba, jelentékeny sokaságú aranyat és ezüstöt. De atyám (ellais mon pere), a ki érzi a halál közeledését, kénytelen a titkot fölfedezni még ma.

Midőn a nemes kisasszony hallotta volna ezen szót, lábával egész gyorsasággal (de toute la vitesse) szaladt.

De mikor a kunyhóba ért, a szegény kőműves már halott...

Ő majd el elveszett a bosszúág és harag miatt; ordonua mondta, hogy törjenek át és ontsanak le több különböző részt a falakból; de a kincs nem került elő.

Tanügy.

Értesítés a háromszékmegei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet elemi és női ipariskolájának 1899—900. tanévi megnyitásáról.

A jó nevelés egyik sark-kelléke lévén a megélhetésnek: erre szüksége van mindenkinek rang- és valláskülönbőség nélkül. De bármily jó nevelést

*) Syllabaire Français nyelvtana és olvasó könyve, írta Dr. Ploetz Károly, átdolgozta Dr. Vajna Bálint. L'orgueil 126. oldal, 11. olvasmány.

— Isten veled, Paul!
— Isten veled, Marie!

A leány csendesen, lassu léptekkel ment ki a szobából, mintha ingadozott volna. De elment. Paul egyedül maradt.

Az elhagyatottság kétségbeesett érzése szinte fojtogatta, s erőlködni kellett, hogy göresös zokogásban ne törjön ki. Mozdulatlanul, szinte megdermedten ült, csak néha-néha nézett körül a sötét műteremben, mintha azt várta volna, hogy a leány mégis csak itt maradt.

Órákig ült úgy mozdulatlanul, s aztán félíg öntudat nélkül lement az utczára. Bolyongott, anélkül, hogy tudta volna merre jár, s azután kijutott a nagy boulevard-ra.

Tavaszi volt. Ha egy-egy szellő lobban, ezerféle csodás illatot hozott magával. A sok szerelmes sóhaj, suttogás összevegyült egyetlen hanggá, és a villamlámpák fényének nappali világosságában olyan volt Páris, mint valami nagy élő test, melynek parfume-illatos, bűvös lehellete kábitja az embert.

És Paul kétségbeesett szerelme százszoros erővel tombolt a lelkében. Irizatos düh fogta el a csábító, nagy város ellen, melynek a bűnöktől terhes illatos levegője elvette tőle a kedvét. Úgy érezte, hogy ez a nagy város, ez a pompázó szörnyeteg rabolta el tőle Mariet, mert a csillogó szépségével felkeltette lelkében a pompának szeretetét.

Összeszorult az érke és szeretett volna mindenkinek megtámadni, mert úgy érezte, hogy mindenkinek ez az egész bűnökben fetregő társadalom, vétkes abban, hogy ő elvesztette a kedvesét.

És ibolyailatot is hozott felé a szél. És ibolyákat árultak mindenfelé, mert tavasz volt. És a tavasznak szerelmes gerjedelmé uszott a levegőben, és úgy tetszett, hogy itt mindenkinek szeretnie kell.

És ebben a gyönyörűségtől reszkető levegőben járt Paul egyedül, elhagyatva. És amint ment előre szomorúan, csüggetően, szembe jött vele Marie Vidám társaság közepette, ahol körülrajongták, ünnepelelték, ahol hódoltak szépségének.

Egymás mellé értek. Gyönyörűségtől reszkető, mámorító izzó tavaszi levegő hullámozott és messziről ibolyailatot hozott a szél.

És ők az egymás szemébe néztek és megértették egymást. Marie odament Paulhoz, a karjába öltötte karját, s megindultak. A lány otthagytott pompát, ragyogást és indult vissza a padlásszobába. Mentek hallgatagon, komolyan, de a szívükben gyönyörűséges tombolással harsant fel a szerelem himnusza.

És a nagyváros bűnöktől terhes levegőjének ezernyi csábítása közepette egymáshoz simulva mentek előre egy cél felé: a szerelem felé.

Tavaszi volt és messziről ibolyailatot hozott a szellő.

Páris, május hó.

Biró Lajos.

adjon is a szülő gyermekének; bármennyire fejleszse ki aethetikai tehetségét a zene, tánc, rajz, társalgás stb. téren: teljes képzettséggel csak úgy bocsátja át az életnek, ha a modern nevelési elvek szigorú megtartása mellett kiváló gondot fordít arra, hogy a munkaközpont, kitartás, előretörésvés és takarékoság a más lelki erővel egyenlő arányban fejlődjen. A munka az, mely biztosítja a megélhetéstől s megvéd minden kellemetlenségtől s képessé tesz arra, hogy az őseinktől nyert vagyont ne elpazaroljuk, hanem kitartó munkásságunk által annak jövedelmét szaporítva, helyes beosztással gyarapítsuk.

„A jó házínő legszebb ékessége a munka” — mondja Kazinczy.

Országosra kiváló gondot fordítanak ma már arra, hogy nőink a hivatásukhoz mért oly kiképzésben részesüljenek, hogy a családi életben rájuk mért teendőket hivatással és szakértelemmel végezhessék. A munkásság erény, a tudomány dicsőség. Ki ne törekednék tehát arra, hogy gyermekének e romolhatatlan földi kincsét megszerezze? Hisz a nélkül az élet sivár és teljes boldogságot sohasem ad.

A székely nők közeliismerést érdemlő munkásságát fejtenek ki nemcsak a gazdasági dolgokban, hanem a házi szükségletek előállításánál is. Ez őseinktől öröklött tulajdonság a haladó kor igényei szerint fejleszteni van hivatva a háromszéki megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézettel kapcsolatos női ipariskola is, melynek célját, tananyagát a szülők tájékozása végett van szerencsém ez értesítőben felsorolni.

Czél.

Az intézet fentartói, tekintettel arra, hogy a vidéki közönség pártfogását, segélyét igen gyakran élvezi, úgy rendezte be az intézet tágas s mindenféle tanszerekkel és gépekkel ellátott női ipariskoláját, hogy abban nemcsak az intézett 8—10, tizenkét éven felül levő növendékei férnek el és tanulhatnak, hanem a 30—32 városi és vidéki növendék is. Igen jutányos tanítási díjért kiterjeszti a női ipar terén való oktatását mindazokra, kik a korral haladni, gyermekeiket neveltetni akarják. A kedvező alkalom mellett kiváló előnyt nyújt egészségi szempontból az, hogy az intézet igen tiszta levegőjű-téren van s tantermei kényelmes munka-asztalokkal berendezve; tágasok és világosak. Tantermi a gyakorlati és elméleti képzettség azon fokán állnak, hogy a kitűzött feladatot a legfokozatosabb igényekhez mérten képesek megoldani. A rendszeres tanfolyam bevégeztésével felelősség vállaltatik arról, hogy a növendék a női ipar terén mindazon ismereteket bírja melyekre minden jó házínőnek szüksége van.

Tananyag.

1. Fehérnemű-varrás, szabás, az anyagok minőségének és árának meghatározásával. A varrástanulásánál a különböző öltések, u. m. beszegés, öszevarrás, rávarrás, hátraöltés, tűrés, ágyonvarrás, előöltés, ránczolás, ékek betevése, gombjuk varrás, fehérneműjegyzés önálló, teljes elsajátítása.
2. Beszövés, foltozás vászon, kamukán, színes és csikos szövötteken.
3. Különböző rojtok, csipkék készítése.
4. Keresztsem-varrás vászonon és gyolcon, különböző minták szerint; azo ből mintakendő-készítés.
5. Tüll-áthuzás és villamunka.
6. Filletmunka.
7. Iresipke és Frivolitát.
8. Fehér és színes himzés.
9. Rámamunka gyapjufonálból és selyemből.
10. Kalotaszegi varrás.
11. Gépkészítés. A varrógép alkatrészei, szét-szedése, összerakása és takarítása. Egyes részek rendeltetése. Az előforduló akadályok elhárítása. A géprendszerek összehasonlítása; azok előnyei és hátrányai.
12. Gypuro-munka.
13. Holbein-technika, bogozás.
14. Arabs- és Japán-himzés.
15. Ruhaszabás és varrás.
16. Aranyhimzés, velencei himzés.
17. Taplómunka.
18. Kézi és gépkötés.
19. Tambourgéphi-mzés, ennek alkalmazása különböző fehérneműekre.

20 Szövetisme. az érték esetleges meghatározásával.

21. Hittan, egészségtan, háztartástan, olvasás, irálytan, számtan, természetrajz, természettan, történelem, írás és rajz. Kiváratra az elemi iskolai tanulókkal egyszerre más tantárgyakból is nyerhetnek oktatást.

Felvétel.

A női ipariskolába felvételtnek oly növendékek, kik a 12 évet betöltötték s az elemi iskola VI. vagy legalább IV. osztályát jó sikerrel végezték. Elemi iskolai tanfolyamra 6—12 éves koruk véte nek fel. Tandij havonként 2 frt. Vidéki szülők gyermekeik részére az intézet helyiségében teljes ellátást fogadhatnak havi 6 vagy 12 frtéért. Előbbi esetben az ellátás az intézeti növendékekével, utóbbi díjért az igazgató és családjával egyenlő. Bővebb fevilágosítást nyerhetni szóval vagy írásban Nagy Károly int. igazgatónál, kinél a beiratások, előjegyzések f. évi szeptember 2-től 5-ig eszközölhetők.

A tanév folyó évi szeptember 5-én fog megnyitattatni.

A közönség részére az intézet mindig nyitva lévén, kéretnek minél tömegesebben meglátogatni. Elfogadtatnak és a legesinosabb kivitelben elkészítettnek a női ipar terén bármily megrendelések. Kötőgépeinken előállíthatunk nyári és téli harisnyákat, szoknyákat, zubbonyokat stb., czerna, pamut és hárászból.

Kézdi-Vásárhely, 1899. augusztus 20-án.

Az igazgatóság.

Ujdonságok.

— Időjárásunk nagy nehezen ismét nyáriás jellegűt öltött, az idő kiderült és a levegő felmelegedett s most már igazán szükségünk van szép nyári időre, hogy a növényzet kiújulja azt a két napi fagyot, mely e héten érte, mert bizony megtörtént az a csoda, hogy augusztus végén két nap egymás után reggelre vastag dör borította a növényeket, melyek ugyan nagy kárt nem okoztak, de bizonyára hasznára sem voltak a vegetációnak. A hőmérő jelenleg már a 20 C. fokon felül áll.

— Püspök látogatás. Dr. Bartók György erdélyi ev. ref. püspök f. hó 2-án Kézdi-Vásárhelyre érkezik s egész 5-éig itt marad. A fogadtatásról valamint a főpásztor titklete alatt tartandó ünnepségekről a kézdívásárhelyi ev. ref. egyház gondnoksága — igen helyesen — programot adott ki, melyet a közönség tájékoztatása végett mi is közlünk. A program következő pontokat tartalmaz: I. Szeptember hó 2-án. 1. Főtiszteletű és Méltóságos Dr. Bartók György püspök ur és a kíséretében jövő vendégek megérkezése Szentkatolna felől d. u. 2 órakor, fogadja: Tiszteletes Kovács István ref. lelkész ur. 2. Üdvözlő beszéd a diszkapunál; tartja: Tek. Bartók Károly polgármester ur. 3. Bevonulás. 4. A templomnál üdvözlő tiszt. Székely János ref. lelkész ur. 5. A vendégek elszállásolása. 6. Este fél 8 órakor fáklyasmenet a püspök ur tiszteletére. Üdvözlő beszédet mond Czirmay Zoltán ref. papjelölt ur. II. Szeptember hó 3-án. Vasárnap délelőtt 8 órakor az oroszfalvi templom felszentelése. 1. Begyűlő ének; énekl a gyülekezet. 2. Karének az egyh. dalárda által. 3. Bevezető imát mond Nagytiszteletű Bodor Géza esperes ur. 4. Karének a vegyes dalkar által. 5. Felszentelő beszéd, tartja: főtiszteletű és méltóságos Dr. Bartók György püspök ur. 6. CCXVIII. dics. 3. vers, énekl a gyülekezet. 7. Keresztel Zajzon Lajos feltorjai lelkész ur. 8. Urvacsorát oszt Nagytiszteletű Kenessey Béla egyházkerületi főjegyző és theol. igazgató tanár, segédkezik: Nagytiszteletű Kis József egyházmegyei főjegyző, dálnoki lelkész. 9. Bezáró imát tart: Kovács István tiszteletes ur. 10. Himnusz, énekl a gyülekezet. 11. A templom szentelés végeztével 10¹/₂ órakor az anyaegyházban istentisztelet. Predikál: Főtiszteletű és Méltóságos Dr. Bartók György püspök ur. 12. Tisztelegések. 13. Közébd. d. u. 2 órakor a városház disztermében. 14. Este fél 8 órakor a műkedvelők hangversenye a Püspök ur tiszteletére. Kérem. A kik a közében részt óhajtanak venni, szándékukat Turóczy László algondnok urnál pénteken estig bejelenteni

szíveskedjenek. Az egyház tanács megbízásából: Kézdi-Vásárhelyt, 1899. aug. 28-án. Székely János, ref. lelkész. Köljönte Mózes, főgondnok.

— Pestis. Hiában rettegett Európa e rémtől, mégis betette lábát a mi földrésznkre is s itt valószínűleg meg is fészkelte magát. Portugáliában ugyan is már hetek óta pusztít ez az iszonyu ragály, de úgy látszik, hogy minálunk még is enyhébben lép fel, mint a tropikus éghajlat alatt, mert Operlóban két hó alatt — ha ugyan igaz — csak 51 eset fordult elő s ebből csupán 14-en haltak meg. Ekkora pusztítást egy alapos influenza járvány is szokott előidézni, tehát nincs okunk tulságosan rettegni e ragálytól. Vigasztalásunkra szolgálhat az is, hogy nem sokára bekövetkeznek a hidegebb idők s így remélhetők, hogy a pestis nem fog Európában elterjedhetni.

— Név változtatás. A belügyminiszter megengedte, hogy kézdívásárhelyi Krausz Gyula nevét „Barta”-ra átváltoztathassa.

— A közönség figyelmébe. A k.-vásárhelyi kir. törvényszék egy a saját helyisége, mint a hozzátartozó összes járásbíróságok tűzifa-szükségletének biztosítására árlejtési tárgyalást tart szeptember 21-én. Bővebb értesítést a tanásháznál kifüggesztett hirdetményt nyújt.

— Hymen hírek. Dr. Mezey Géza, a tordai ügyvédi kar egyik kitűnő tagja eljegyezte városunk egyik legbájosabb hölgyét, Székely Margit kisasszonyt, Székely János ev. ref. lelkész és neje Ince Sarolta leányát. A házasságkötés e hó 31-én leend a kézdívásárhelyi anyakönyvi hivatalnál.

— Szörnyű halál. Osdoláról írják lapunknak, hogy ott f. hó 27-én Kerekes Imre Mária nevű leánya hátán és bal oldalán oly súlyos égési sebeket kapott, hogy nyomban meghalt. Hogy a szegény leány miképpen égette össze magát, arról hallgat a tudósítónk.

— Értesítés. A kézdívásárhelyi áll. el. fiu- és leányiskolában az 1899—900-ik iskolai évre szóló beírások tekintve, hogy az új iskolai épület nincs még teljesen készen, szept. hó 11., 12., 13. és 14 ik napjain d. e. 8—11 és d. u. 2—4 óráig intézetnek el. Beírási díj: 65 kr. A szegényeknek csak 15 krt kell fizetni. A kik javító, vagy felvételi vizsgálatot óhajtanak tenni, ebbeli szándékukat a beírási idő előtt 2 nappal tartoznak az iskola igazgatójánál bejelenteni. Az iskola gondnokságának f. évi aug. hó 25-én tartott ülése határozata értelmében. K.-Vásárhely, 1899. aug. hó 27-én. Kovács István, gondn. elnök. M. Székely János, gondn. jegyző.

— A Kézdi-Vásárhely állomáson elhelyezett m. kir. honvédség részére 1900. évi január hó 1-től 1900. évi december hó 31-ig terjedő egy évre szükséglenő kenyér biztosítása céljából 1899. évi október hó 6-án a m. kir. 24-ik honvéd gyalog ezred kezelőbizottsági irodájában, Brassóban nyilvános árlejtés fog tartatni. Egyben a rendőrkapitányi hivatalban, valamint a Kézdi-Vásárhelyt levő nagy honvéd laktanya kapuján kifüggesztett hirdetemnyre utaltatik, megjegyezvén, miszerint a „Szállítási felteletek füzete”, valamint közelebbi adatok és feltételek, a kézdívásárhelyi nagy honvéd laktanya 43. számú helyiségében bármikor kapható.

— Értesítés. A kézdívásárhelyi iparos tanoncziskolába az 1899—900-ik iskolai évre szóló beírások az áll. elemi iskola új épületében f. évi szeptember hó 11., 12., 13. és 14-ik napjain d. u. 4—6 óráig történnek. Tandij: 2 frt 50 kr. Felhívjuk az iparos mestereket, hogy tanonczukat a fennjelzett napokon annál bizonyosabban irassák be, mivel szept. 15-én kezdődik a tanítás s a kik addig be nem iratkoznak, azokkal szemben a törvény szigora azonnal alkalmaztatni fog. K.-Vásárhely, 1899. aug. hó 27-én. Bartók Károly, polgármester, f. b. elnök. M. Székely János, igazgató és f. b. jegyző.

— A Magyar Hirlap vasárnapi számában kezdte meg a Dreyfus-pör végtárgyalásának a gyorsírók hivatalos főjegyzése alapján készült jegyzőkönyvének vagyis a tárgyalás szószserinti menetének közlését. Az óriási és szenzációs közlemény naponként külön mellékleten jelenik meg. Uj előfizetők megkapják az eddigi folytatásokat. A Magyar Hirlap előfizetési ára félfévre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr, egy órára 1 frt 20 kr. Előfizetni lehet Budapest, V., Honvéd-utca 4. sz. alatt, Magyar Hirlap kiadóhivatalában.

